

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. SS. Eucharistiæ abusus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

sed sunt, qui infantes aut omnino priuent baptismo, aut in ipsius quoque cacodæmonis nomine baptizent. 3. Confirmationem nec quid sit quidem sciunt multi; aut nimium differunt. 4. Eò progressa est ignorantia, vt extrema vñctio, quæ non solùm animam roborat ad extremum agonem, sed saepe etiam, vt D. Iacobus ait, infirmum alleviat, vulgò existimetur homines occidere. Idcirco enim horretur, quia putant, eum, qui vngitur, vel idcirco moriturum: quasi mors ab oleo, & non à morbo veniat. 5. Sacerdotium, quàm res sancta & diuina, quàm angelis propinqua? quanti autem eo sacerdotio abutuntur, vt nemo magis vacet otio, ebrietati, impuritati, scandalis? Quantis Simonij sacerdotia, & toti Episcopatus venduntur, emuntur? Sed ferè tanta hîc sunt vt, præstet tacere. 6. Tacebo matrimonia falsò promissa: adulterijs violata, viuis coniugibus cum duobus, tribus, pluribus iniuta. 7. De Confessione non est tacendum; ea pœnitentes vti possunt, tamquam secunda post naufragium tabula. At quàm multi grauißima peccata tunc tacent? quàm multi numerum, & speciem non exprimunt? Ah pudet dicere! Aliqui confitentur sacrilegè, vt Confessario placeant, vt per eum commendentur ac promoueantur? Potest Confessarius dare testimonium Confessionis factæ: at qui testimonium ab eo aut commendationem petit, quàm stultus est, si id petat, de moribus & pietate? Non potest enim Confessarius eum cuius confessionem audiuit, ex hac scientia reprehendere, debet ergo necessariò vel nullum dare testimonium, vel eum commendare. Suspectum itaque haberi potest tale testimonium. Et nec ipse Confessarius bene agit, si talij ex causa confitentem ad matrimonia, vel alia officia splendida promouet. Multoq; minus credendum est illis pœnitentibus, qui se jactitant, leuem pœnitentiam à Confessario intinctam accepisse, quasi leuem dumtaxat meruissent; cum constet eos impurissimos esse, ac flagellis, cilicijs, grauißimis pœnitentijs dignos esse.

Quid quod 8. Ipsa SS. Eucharistia, res omnium sanctissima, mille modis violetur, inhonoretur, contemnatur? Nam eius cultum alij omnino negant; alij non æstimant; alij peruertunt, atque in ignominiam mutant. Instituta est in memoriam passionis

XI.
SS. EUCHARI-
STIÆ ARVVS.

nis Domini, vt inde diuinam bonitatem memoria recolentes, in amore eius crescamus, & ad gratiarum actionem accendamus, in
 1. Cor. II. 26. dixit enim: *Hoc facite in meam commemorationem. Quotiescumq[ue] enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis.* Atqui multi non in memoriam, sed in iniuriam Domini id faciunt, Christumq[ue] sibi, quasi de nouo crucifigunt.
 Ibid. vi. 27. *Quicumque*, ait Apostolus, *manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis, & sanguinis Domini.* Quot enim, præsertim hoc Paschali tempore, communicant sacrilegè confessi: habentes affectum occultum odij, scortationis, rei alienæ retinendæ? Quare sicut in Iudam post buccellam acceptam, intrauit Satanas; ita in tales, dum intrat in os Christus, intrat Christum illico expulsurus diabolus. Quid prodest in ore Christus, si sit in corde diabolus? Nam hunc ibi esse, inde apparet, quia ex abundantia cordis os loquitur; & ex oris halitu intelligitur, quid homo ederit biberitque. Quid enim de illo sentitis, qui, vt aliàs dixi, SS. Eucharistia vix in templo sumpta, domum rediens, quasi poeniteret eum ad sacram mensam accessisse; illico perquam sanè iactanter ait: Quàm pulehra mecū hodie femina synaxin sumpsit; non potui eius formam contemnere &c. Dauid Deo plenus dicebat: *Eructauit cor meum Verbum bonum*: quid de istis dicemus, qui talia verba eructant? qua spurcitie erunt pleni? Quis credat, talem linguam fuisse sanguine Christi irrigatam? In ore gerunt Redemptorem, corde præferunt meretricem, quam oculis intuentur. Hinc eò proceditur, vt tandem sacrosancta hostia ex ore exempta, vel Iudæis vendatur, conuulneranda, vel suræ insuatur, aut veneficorum artificio vertatur in vnguentum sagarum, maximis spurcitijs inquinata.

XII. Videtis extremam hominum malitiam? populatione, cadibus, bellis, immo Inferno dignam? & si fieri posset, meritam, vt mille Inferni inter se necterentur. Hanc omnem malitiam Deus ab aeterno præuidit, & tamen ad eò infinita est eius bonitas & misericordia, vt quasi non videret, hominem nihilominus cōderet, ei hæc ipsa sacramenta offerret, quæ illi, etiam post hæc omnia enarrata, in remediū salutis essent. Nimirum ad eò est clemens, vt cum voluerit homines sibi inuicem in die, non solum

INFINITA DEI
 AD GNOSCEN-
 DVM CLEMEN-
 TIA, QVA BO-
 NI VTUNTUR,
 MALI ABVTUN-
 TUR.